

A szegedi inségmunkák államsegélye

Negyvenezer pengő helyett csak huszezt utalt ki a belügyminiszter

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy a város hatósága nemrégén fölterjesztést intézett a belügyminiszterhez és közölve a szegedi inségmunkák eddigi elszámolását, a megállapított államsegély hátralékos második felének, negyvenezer pengőnek sürgős kiutalását kérte, mivel a népjóléti ügyosztály alapja már kimerült, sőt az inségmunkák folytonossága érdekében a főpénztár több, mint harmincezer pengőt adott kölcsön, előlegképen az államsegélyre az ügyosztálynak. Egy héttel ezelőtt

érkezett meg az értesítés, hogy a belügyminiszter a város fölterjesztése alapján kiutalta a nyolcvanezer pengős államsegély második részletét. A városházán azt hitték, hogy a belügyminiszter negyvenezer pengőt utalt ki. Szerdán érkezett meg a kincstári utalvány, de nem negyven, hanem csak huszezt pengőről. A népjóléti ügyosztályhoz egyetlen fillér sem jut ebből a pénzből, mert azt a már közel negyvenezer pengőre szaporodott házipénztári kölcsön részbeni kiegyenlítésére fordítja a város.

HETI 102 ÓRÁS MUNKADÍÓ

Inség-éjjeliőr déli 2 órától reggel 7 óráig

A Délmagyarország a következő levelet kapta:

Tisztelt Szerkesztő Ur! Ismerve a Délmagyarország ember- és igazságszerető irányát, felhívom szíves figyelmét egy képtelen és felháborító anomáliára. Arról az inségmunkáról van szó, amelyet a város a Felsőtiszaparton végeztet és ahol a kubikosmunka reggel 7-től délután 2-ig tart. Ez a hétórás munkaidő és a dolognak ez a része ezzel rendben is volna. A kubikosok eltávoztása után azonban munkába lépnek az éjjeliőrök, akiknek kötelességük a szerszámokra és egyéb, a munkánál felhasznált és otthagytott ingóságokra vigyázni. Minden turnussal két ilyen éjjeliőr lép munkába és ezeknek az éjjeliőröknek a munkaidője déli 2 órától reggeli 7 óráig,

tehát naponként teljes 17 óráig tart.

Genben — ha jól emlékszem — a múlt héten kapott többséget a heti 40 órás munkaidő, a heti 48 órás munkaidő európaszerinté be van vezetve, Szegeden, most az inségmunka szomorú divatjának egyik évében, bevezetik a heti 102 órás munkaidőt. Ehez kommentárul még csak azt kell fűznöm, hogy abban az esetben, ha 17 óráig kell az éjjeliőröknek a posztjukon lenni, a 17 óra alatt 2 éjjeliőr helyett 4-et kellene foglalkoztatni. A kérdés ezzel már is el lenne intézve. Figyelembe kell még venni, hogy az éjjeliőröknek melegezőhelyiségül mindössze egy fabódé áll rendelkezésükre, amely fabódét melegen tartani bizony nagyon nehéz és amint értesülve vagyok, a város nem is ad erre a célra fát. Hogyan fűtsék be tehát ezt a helységet azok az inségmunkások, akik napi 1.50 pengőt kapnak — 1.50 pengőért 17 óráig dolgozni! —, akiknek ezt a csekélyke keresetét mégse lenne szabad megterhelni ilyen hatalmas rezsszel. Végül azt is figyelembe kell venni, hogy megtörténhetik, hogy olyan munkást osztanak be a Felsőtiszapart éjjeliőrének, aki a Rókusi feketeföldeken, vagy Alsóvároson, a Hattyas-sor végén lakik. További kommentár felesleges. Kérem a Szerkesztőséget soraim közzétételére és a Szerkesztő Urat, hogy ezt az ügyet sürgősen tegye magáévá. Tisztelettel (Aláírás).

Az esetet bejelentettük Szabó Géza tanácsnoknak, aki nem volt informálva, de haladéktalanul kivizsgálta az ügyet. Megállapította, hogy a levélben foglaltak

megfelelnek a valóságnak

és hogy az éjjeliőröket — anélkül, hogy ő tudott volna róla — tényleg napi 17 órán át alkalmazzák. Szabó tanácsnok haladéktalanul intézkedett ennek az állapotnak a megszüntetése iránt. Pásztor József szerkesztő viszont a

következő interpellációt adta be a polgármesterhez:

Méltóságos Polgármester Ur! Tisztelettel kérem, szíveskedjék a januári közgyűlés elé terjesztetni a következő interpelláciomat:

»1. Méltóztatik-e tudni arról, hogy a felsővárosi kubikosmunkáknál az éjjeliőröket napi 17 órán át foglalkoztatják és hogy ezt a rendszert egy beosztott mérnök a népjóléti tanácsnok ur tudta és hozzájárulása nélkül léptette életbe?

2. Méltóztatik-e egyszer s mindenkorra elrendelni, hogy a munkásokat napi 8 óránál hosszabb ideig az inségmunkánál se foglalkoztassák?«

Az iparosok és a városi munkák

(A Délmagyarország munkatársától.) Megírta a Délmagyarország, hogy dr. Pálffy József polgármesterhelyettes rendelkezése ezután a városnál előforduló kisebb iparosmunkákat nem szűkkörü ajánlati verseny alapján adják ki, hanem az ipartestület szakmai névsora alapján bízik meg a mérnöki hivatal mindig más és más kisiparost. Erre az intézkedésre az ipartestület vezetősége kérte fel a város hatóságát, mivel az iparosok méltánytalannak tartották, hogy mindig ugyanaz a néhány iparos részesüljön a városi munkákban. Az ügyben beszélünk az ipartestület vezetőségével, ahol az alábbi nyilatkozatot tették.

Körmendy Mátyás országgyűlési képviselő, az ipartestület elnöke így nyilatkozott:

— Most, a mai nehéz gazdasági viszonyok között igen fontosnak tartom, hogy az a kevés ipari munka, amely a város háztartásában adódik, minél több iparos között oszoljon meg. A magam részéről minden alkalommal, amikor arra módom volt, igyekeztem is ezt keresztülvinni. Teljesen kielégítő ebben a kérdésben a polgármester határozata, melynek következtében kenyérhez jut sok olyan iparos, aki eddig névtelenül tengődött a külvárosokban.

Dr. Gyuriss István ipartestületi titkár a következőket mondotta:

— A városi mérnöki hivatalnál az volt a szokás, hogy nyolc-tíz iparost kértek fel minden esetben a munkálatokra való pályázatra és ezek közül is majdnem mindig ugyanaz az egy iparos kapta meg a munkát; az, aki a viszonyokkal a leginkább ismerős volt. Emiatt az építőiparosok panaszt tettek már több ízben is a testületnél. Az ipartestület most árt a városnak, hogy ezt a rendszert módosítsák oly módon, hogy a szakosztály által rendelkezésre bocsátott névsorból, turnusonként mindig más és más iparosokat hívjanak fel ajánlattételre. A város a testületnek ezt a kérését honorálta is. Azért helyezte az építőiparosság erre a kérdésre nagy súlyt, mert épen most van előkészületben a város építési szabályrendeletének reformja. Panaszt tettünk a városnál azért is, mert a városi mérnöki hivatal a jelenlegi szabályrendeletet nem kezeli megfelelő eréllyel. Ugyanis olyan építkezések kivételéhez járul hozzá hallgatólagosan, amelyek tulajdonképpen engedélyhez vannak kötve.

Megkezdődött

az

olcsó leltári

téli vásár

Lusztig Imre

harisnya, kötöttáru üzletében

Széchenyi-tér 2.

Tisza-szálló mellett.

11

A körjegyző és a kereskedő

(A Délmagyarország munkatársától.) Vitéz Sári Mihály klárafalvai kereskedő és Somogyi Imre körjegyző között régóta ellenséges, feszült viszony van. Ennek tulajdonítható, hogy Sári több ízben feljelentette a körjegyzőt. Feljelentést adott be ellene a főispánnál és a főszolgabíróknál is. Feljelentéseiben előadta, hogy a községi ártézi kut furására beszédett gabonát a községi előljárók elsikkasztották és az elsikkasztott gabonából a körjegyző is megtartott magának két métermázsát. Megvádolta azzal is, hogy az egyik klárafalvai lakóstól felvett 110 pengőt saját céljaira használta fel. Somogyi Imre ellen megindult a fegyelmi eljárás, de az teljesen tisztázta a körjegyzőt a vádakkal szemben. Ezek után Somogyi hatóság előtti rágalmozás címen feljelentette a kereskedőt. Sári ügyét szerdán tárgyalta a járásbírószágon dr. Gaál István járásbíró.

A kereskedő előadta, hogy a feljelentésnek a vádakra vonatkozó részét fenntartja, mert megfelel a valóságnak és azt bizonyítani kívánja. A bíróság a fegyelmi iratok ismertetése után a kereskedő kérelmét elutasította, őt büntőnek mondtatta ki hatóság előtti rágalmozásban és 100 pengő pénzbüntetésre ítélte. Az ítélet ellen a kereskedő fellebbezést jelentett be.

Enyhítő körülmény: a rossz gazdasági helyzet

(A Délmagyarország munkatársától.) Két mátkói sertés-kereskedő: id. Tokai Ferenc és Kovács Sándor ügyében ítélezett szerdán a szegedi törvényszék Vild-tanácsa. Id. Tokai Ferenc és társa ellen család büntette és hitelsértés büntette címén emelt vádat az ügyészség. Tokaiék a budapesti Bauer-cégnek voltak a bizományosai. A cég azonban a megbízást később megvonta, illetve nem folyósított több pénzt a bevásárlásokra. Tokaiék ennek ellenére Kusz Józsefnél megvásárolták 15 darab sertést 1400 pengő értékben. Tokai a fizetést akkorra ígérte, amikor a sertésekről szóló passzust megkapja. A sertéseket is, a passzust is átvette, azonban nem fizetett. Heteken keresztül járt a pénze után az asszony, de egy fillért sem tudott behajtani Tokain. Később peresítette a követelését és akkor kiderült, hogy a kereskedőnek nincs vagyona, sőt szülőjét hirtelen ráíratta unokájára.

A szerdai tárgyaláson a 78 éves Tokai tagadta a terhére rótt bűncselekményeket. Előadta, hogy 50 esztendeje folytatja a mesterségét, de soha nem fordult elő, hogy őt perelni kelljen. Azt állította, hogy ő a vétel megkötésekor is összeköttetésben állott a pesti megbízójával és csak a vásárlás után szűnt meg az összeköttetés. A szövegre vonatkozólag azt adta elő, hogy az átírást az árvaszék kérésére eszközölte.

A bíróság Kovács Sándor és a tanúk kihallgatása után büntőnek mondtatta ki a két kereskedőt és Tokai Ferencet négyhónapi, Kovács Sándort pedig háromhónapi fogházra ítélte. A bíróság az ítélet kiszabásánál enyhítő körülménynek vette a rossz gazdasági helyzetet.

TELEFON RENDELÉSRE

házhöz küldi színházjegyét
a DELMAGYARORSZÁG
kiadóhivatala

